

sosialurin

telf. 147 20. 11820
box 76, 3800 Tórshavn
p/f sosialurin

Útgevri: Fyritaks-
og blaðstjóri: Tórfinn Smith (ábyrgd)
Bládmenn: Hogni Djurhuus
Jóhann Mortensen
Jan Müller
Lýsingar: Arne Thomsen
Uppseting: Sosialurin
Prent: Dimmalætting

Bílig umbering

LANDSSTÝRIÐ við Paula Ellefsen, lögmanni, á odda er komið aftur av samráðingarferð við felagsmarknaðin um sínámillum fiskirættindi fyrri 1981. Samráðingarnar endaðu úrslitaleysar.

FRÍGGJAKVØLDIÐ hevði útvarpið samrøðu við lögmann, sum tá var staddur í Bruxelles á veg heim aftur, og loyvdi lögmaður sær í hesi samrøðu at geva øllum øðrum enn landsstýrinum og samráðingarnevndini skuldina fyrri, at einki spurdist burtur úr í hesum samráðingarnumfarinum.

SERSTAKLIGA vóru tað grønlendingar og danir, sum finga av at vita frá lögmanni. Tað var teirra skuld, at tann mansterka samráðingarnevndin einki hevði fingið burturúr. Danir høvdu lovað at stuðla, tað teir vóru mentir, segði lögmaður, og helt fyrri, at annaðhvørt megnaðu danir ov lítið ella høvdu teir ikki nóg góðan vilja í hesi sök.

TÁ VIT onkutíð fyrr finga minni góð úrslit burtur úr fiskirættindasamráðingum við aðrar, vóru Dimmalætting, Pauli Ellefsen og aðrir sambandsmenn altíð til reiðar at geva landsstýrinum og serstakliga lögmanni alla skuldina. Tá var tað landsstýrið, ið hevði lorkað rættindi burtur og ongatíð áður hava vit hørt eitt orð grett um, at megin og viljin hjá dønnum og grønlendingum vóru avgerðandi fyrri úrslitini á slíkum samráðingum.

TAD SUM fyrr var avgerðandi fyrri úrslitini á fiskirættindasamráðingum var politiska hegnið og samráðingarkynstrið hjá landsstýrinum og føroysku samráðingarnevndini. Tað skal eingin billa inn í okkum, at megin og viljin hjá dønnum og donsku stjórnnini nú bráðdliga eru víknað í mun til tað, tæy fyrr hava verið.

ORD LØGMANS í útvarpinum fríggjakvøldið kunnu einans takast sum ein bílig umbering. Men samráðingarferðin var kortini ikki bílig. Munurin millum kostnaðin av samráðingarferðini og so einum frímerki ella eini telefonsamrøðu niður til Bruxelles er í øllum førum stóur.

Hvørjum tæner nýggja landsstýrið?

Nú havi eg fleiri ferðir lisið nýggja samgonguskjalið fyrri at finna út av, hvat tað nýggja borgarliga alternativíð til tann higartil ferdá politikkinn er. Men til fánýtis! Hetta skjalið er rættiliga einkisigandi.

Eg fái bert burtur úr, at stórt sæð sami politikkur skal fæst í framtíðini. Hesin politikkur, sum m.a. sambandsmenn, sjálfstýrsmenn og høgrevongurin í fólkaflokkinum ótroystiliga hava funnist at øll hesi seks seinastu

árini. Munurin er bert tann, at undanfarna landsstýri helt hendan politikk vera tann rætta, men nú verandi landsstýri heldur (helt) hann vera út av allari leið skeivan. Ella var hendan hugsan teirra einans ein sápubleðra, sum nú er brostin?

Annars hevur tað verið heldur torført at funnið út av, hvørjum hetta landsstýrið stendur fyrri í samgonguskjalinum stendur m.a.: »Sýnt verður størsta

varsemi í almennu pening-anýttsluni...«. Og hvat gera teir? Senda sjeymannanevndin í eystur og vestur at samráðast. Hesar, sum róptu upp um alment oyðslusemi, hvørja ferð ein trý; ella fimm-mannanevndin fór av landinum at samráðast.

Og hvussu er hendan nevndin samansett? Jú, landsstýrismenn, embætismenn og umboð fyrri Reiðarafelagið! Hvi fær t.d. Fiskimannafelagið ikki eitt umboð við? Er

hetta ikki ein óhugnalig ábending um, at nýggja landsstýrið einans stendur fyrri áhugamállum hjá reiðarunum og arbeiðsgevarunum, meðan fiskimaðurin og arbeiðsmaðurin einans skal sita og tuga og hyggja at.

Nei, tað arbeiðandi fólk-ið hevur einki gott í væntu undir hesum landsstýrinum, hóast tað hevði betri uppiborið.

Fiskimaður

Atli bað um grið fyrri Kim

Ein hin síðsta embætisgerðin hjá Atla Dam, var at senda fjarrit til suðurkoreanska forsetan og biðja um grið fyrri Kim daeJung.

Harvið fylgdi Atli eini áheitan frá Amnesty International til politikkarar, felagsskapir og einstaklingar um allan heim um at senda áheitanir til suðurkoreanska forsetan.

Tað er eingin ivi um, at tað eru tær mongu áheitanir sum í seinastuni hava streymað inn til forsetaborgina í Seoul, ið hava bjargað Kim undan gálganum. Ætlanin hjá diktatoriskum einaræðisstjórnini var at gera, sum teir gjerdu í Pakistan við Ali Bhutto. Har hendi tað, at ein hernaðardómstólur dømði seinasta demokratiska forsetisráðharran til deyða og læt hann taka av døgum, áðrenn umheimurin fekk summað til at mótmæla og biðja um

grið. At hetta ikki eydnaðist teimum blóðdálkaðu drápsmonnum, sum í lötuni stýra Suðurkorea, er fyrst og fremst Ammnesty fyrri at takka. Hesin humaniteri felagsskapur reageraði alt fyrri eitt, tá Kim varð deyðadømdur og eydnaðist tað hesum felagsskapi at halda tjakinum um Kim gangandi í Vesturheiminum og í Japan, soleiðis, at hann ikki varð gloymdur.

Tey sum fylgja við her í Føroyum vita, at Suðurkorea og tað lið av brotsmonnum, sum stýrir hesum landi, ferð eftir ferð verða hildin upp í Dagblaðnum sum fyrimyndir fyrri vesturheimin. Tað sigur líka so nógv um fólkaflokkin sum teir lummafilosofisku fristilarnir um liberalismu og friedmanismu hjá blaðstjóranum.

Skal »Johanna« søkkjast?

Nú hevur verið nógv at hoyrt um »Johannu«, sum í fleiri ár hevur ligið við keiina í Vági — ikki vøkur á at lita. Skal hon fáa somu lagnu, sum fleiri av hinum sluppunum í Vági: søkkjast niður á havsins botn. Nei, tað má ikki henda, tí »Johanna« er ikki at meta sum hini skipini, sum farin eru. »Johanna« er seinasta

sluppin, sum eftir er á Vágssfirði. Á Vágssfirði lógu einaferð nógv sluppir, nú er teirra tíð farin, og bert »Johanna« er eftir. Vit eiga at varðveita »Johannu«, sum eitt gott skip, sum væl kann gerast í stand, »Johanna« var, tann tíð tað var, vakratsluppi í flotanum. »Johanna« var fyrsta skipið, sum Garðamenn keyptu

(1894), og hon man vera tað skipið, sum hevur verið longest í sama felag. Sjálvandi kostar tað pengar at gera »Johannu« í stand. 1 mill. krónur, verður sagt. Tað er hóast alt ikki nógv fyrri ein slíkan varða um eina stolta fortíð. »Johanna« eigur at verða drigin upp á land, og standa har, sum eitt vakurt minni. Vágs

kommuna eigur at stuðla málinum, t.d. við at seta einar 100.000 kr. av í eini 10 ár, og eg ivist ikki í, at ikki fer at verða trupult at fáa til vega pengar aðrastaðni frá eisini til hetta stolta endamáli.

Vágbingar! Varðveitið »Johannu«.

Vágbingur

Merkisdagar millum føroyingar í Keypmannahavn

Ja, eg sat næstan vónbrotin, tí eg ikki hevði fingið post úr Føroyum. Eg skuldi fáa vikublaðið fyrri tann síðsta mánaðin. Men gakk!

Eg var nærur liðugur at lesa um mangt og hvat í tí heldur sensatiónskenda Ekstra Bladet (tær hvor andre tier), tá eygu míni steðgaðu við yvirskriftina »Bryllup efter alle kunstens regler«, og haldi eg við mær sjálvum, at tað er langt síðani at eg havi verið í brúðleyp. Men tá eg síðani siggi undir yvirskriftina »Færøernes salt-

konge gifter sig i København og inveterer 200 gæster«, so helt eg meg hava góðan møguleika at koma í brúðleyp aftur eina ferð, tí henda ríka og vælumtókta mann hevði eg mangan sitið á sama bonki við, inni á einum millum føroyingar heldur kendum stað.

Men eg lesi viðari, og siggi at tað koma meg nær menn úr bæði Grikkalandi og Spanialandi — ja, so haldi eg meg ikki veruliga vera tann rætta at sita millum tilíkar menn. Um eg kortini skuldi funnið

uppá at farið út á tað heldur fina SAS-hotellið leygarkvøldið, við eini kenning kanska, ja so kundi tað verið at eg ikki bleiv forsmáddur og kanska fann eina fitta gentu ella fekk uppi nevið frá Hans Paula.

Hans Pauli er sum øllum kunnugt gamal rokkipari og hevur hann so stutt fært marga fullfermda skútu til lands.

Í hesum trøngu tíðum, har fiskiflota føroyinga er trøngdur burtur av fjareldum og trupult er at fáa arbeiði til allar hendur, er

gott at vita at føroyingar enn eiga saltmál í útheiminum og soleiðis hava møguleika fyrri at bota um tað vánaliga handilsjavvágin við útheimin.

At tað enn eru knotir í føroyskum kongum, mugu vit enn einaferð ásanna.

Hjartaliga tillukku Hans Pauli og góðan byr framyvir.

Sjómaður